

GENOWEFA GALANTOWICZ

Starsza przodowniczka Genowefa Galantowicz, ur. 9 października 1917 r. w Wilnie, mężatka.

Zostałam wywieziona z Wilna wraz z dwojgiem dzieci 14 czerwca 1941 roku do Rosji. Ałtajski Kraj, barnaulska obłast, miasteczko Rubcowsk. Zostaliśmy rozesłani po kołchozach i sowchozach. Miesiąc pracowałam w sowchozie przy uprawie buraków, po miesiącu pracę musiałam przerwać, gdyż dzieci pozostawione bez żadnej opieki zachorowały na zapalenie płuc i dyfteryt. Dwa miesiące przebywałam w szpitalu dzieciennym w Rubcowsku. Po bardzo ciężkiej chorobie syn zmarł 11 września 1941 roku. Po ogłoszeniu amnestii 1 września 1941 przez Komitet Polski został zorganizowany transport do Azji. Po otrzymaniu *udostowierienija* 17 listopada wyjechałam z córką do Azji.

Po miesiącu tułaczki w warunkach bardzo ciężkich, w brudnych nieopalanym wagonach, NKWD osiedliło nas w kołchozie Berlik 40 kilometrów od Tergany, gdzie dostawałam 200 gramów mąki [dziennie]; w jednym mieszkaniu, tak zwanej kubitce, bez okien i drzwi, mieszkało piętnaście osób. Wybuchła epidemia tyfusu plamistego, dziennie umierały cztery do sześciu osób. 24 stycznia 1942 zgłosiłam się jako siostra do szpitala w tymże kołchozie. Po miesiącu pracy, 19 lutego, zachorowałam na tyfus plamisty. Po bardzo ciężkiej chorobie, 27 marca 1942 roku, po otrzymaniu uposażenia w sumie 180 rubli, bezpośrednio ze szpitala wyjechałam do Gorczakowa. 4 kwietnia 1942 roku zostałam przyjęta w szeregi Pomocniczej Służby Kobiet w Margielanie [Margilonie]. Stamtąd wyjechałam do Guzor do Ośrodka Zapasowego [Pomocniczej Służby] Kobiet. 18 czerwca otrzymałam przydział do szpitala garnizonowego w Karkin Batasz. Po tygodniowej pracy na oddziale zakaźnym zachorowałam bardzo ciężko na czerwonkę. Po sześciotygodniowej chorobie powoli wracałam do zdrowia. 11 lipca 1942 roku wyjechałam do Krasnowodska, gdzie pracowałam w Szpitalu Ewakuacyjnym jako siostra. Po likwidacji szpitala 28 lipca wyjechałam do Pahlevi, Szpital

Ewakuacyjny nr 1, tam również pracowałam jako siostra. 15 października 1942 wyjechałam do Iraku, Kizil Ribat, Szpital Wojenny nr 3, gdzie obecnie pracuję jako siostra.